

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2021/7119

KARAR NO : 2021/11029

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : GAZİANTEP 6. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ

TARİHİ : 09/09/2020

NUMARASI : 2019/288 E. -2020/180 K.

DAVA TARİHİ : 07/09/2015

DAVACI : AHMET YAZGAN VEK. AV. ÖMER BURAK BİLDİK

DAVALI : ŞAHİNBEY BELEDİYE BAŞKANLIĞI
VEK. AV. HASAN İLKER KURT

Taraflar arasındaki alacak davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın kısmen kabulüne yönelik olarak verilen ve miktar itibariyle kesin olan hükmün, Adalet Bakanlığınca kanun yararına bozulması istenilmekle; temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra, dosya içerisindeki bütün kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı, dar gelirli ailelere konut edindirmesi kapsamında davalı belediye ile aralarında sözleşme düzenlendiğini, arsa tahsisi yapıldığını, satış bedelinin taksitler halinde ödendiğini, tahsis kararının iptal edildiğini, imar planı değişikliği ile ifanın imkansız hale geldiğini, arsa tahsisi imkansız hale gelince davalının sözleşmeyi geçersiz sayarak 18.01.2010 tarihinde dilekçesini irade fesadı ve baskı ile alarak ödediği bedeli 2.863,42 TL olarak iade ettiğini ileri sürerek; arsanın rayiç değerinin tahsiline karar verilmesini istemiş,19/06/2017 tarihli dilekçesi ile talebini 81.000,00TL'ye yükseltmiştir.

Davalı, davacının arsa tahsisinin iptal olmasına müteakip ödemiş olduğu bedelin tarafına ödenmesini talep ettiğini ve kendisine ödeme yapıldığını savunarak davanın reddini dilemiştir.

Mahkemece; davanın reddine dair verilen ilk karar, davacı vekilinin istinaf başvurusu üzerine Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine dair verilen karara yönelik Yargıtay (kapatılan) 13. Hukuk Dairesince 6745 sayılı Kanunun 12. maddesiyle 775 sayılı Gecekondu Kanununa eklenen geçici 10. madde düzenlemesinin Anayasa Mahkemesince iptal edildiğinden söz edilip davadan önce ödeme olgusu olup olmadığı var ise bunun borcu sona erdirip erdirmedeği hususuna da atf yapılarak bu ve diğer hususlar yönünden araştırma bozması yapılmış, mahkemece her ne kadar davacıya dava açılmadan önce ödediği bedel iade edilmişse de, yapılan ödemenin borca mahsuben yapıldığı, ödemeye ilişkin belgenin borcun ibrası niteliğinde olmayıp, makbuz niteliğinde olduğu gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiş, bu kararın davalı tarafından temyizi üzerine kararın miktar itibariyle kesin olması nedeniyle Dairece temyiz dilekçesinin reddine karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 28/09/2021 tarihli yazısında; davacının, "ibraname" başlıklı tarihsiz dilekçesi ile "Nüve Projesi kapsamında, Belediyeniz ile tarafım arasında imzalanmış olan Arsa Tahsis Sözleşmesinin geçersiz olması nedeniyle, Gaziantep 4. Asliye Hukuk Mahkemesinin 20.11.2008 tarih 2008/206 Esas 2008/552 Karar sayılı ilamına dayanak olan bilirkişi raporu doğrultusunda, ödemiş olduğum tutara uygulanacak değer artış oranına göre hesaplama yapılması ve belirlenen tutarın tarafıma ödenmesi konusundaki Belediyenize yapmış olduğum 18.01.2010 tarihli başvuru üzerine; başvuru tarihi itibarıyla 1.960,27 TL asıl alacak 903,15 TL değer artış oranı hesaplanmıştır. Arsa tahsis sözleşmesinden kaynaklı, Belediyenize ödemiş olduğum 1.960,27 TL anapara ve 903,15 TL değer artış oranı olmak üzere toplam 2.863,42 TL 19.01.2010 tarihinde nakden eksiksiz olarak tarafıma ödenmiştir. Arsa tahsis sözleşmesinden kaynaklı Şahinbey Belediyesinden hiçbir hak ve alacağım kalmamıştır." şeklinde talepte bulunduğu, buna göre de kendisine davalı belediye tarafından ödeme yapıldığı, davacının yapılan ödemeyi olduğu gibi kabul ettiği, ödeme esnasında ise herhangi bir ihtirazi kayıt ileri sürmediği, hal böyle olunca davanın reddine karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek, kararın, 6100 sayılı HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Dava, taraflar arasında yapılan arsa tahsis sözleşmesi ve bilahare belediye meclisinin arsa tahsislerinin iptaline yol açan kararı ile ifanın imkansız hale gelmesinden kaynaklı rayiç değerini tahsili isteğine ilişkin olup, tahsisi yapılan arsa satış bedelinin davacı tarafından taksitler halinde davalı belediyeye ödendiği hususunda taraflar arasında ihtilaf bulunmamaktadır. Dosya kapsamı ile davadan önce davalı belediye tarafından davacıya ödeme yapıldığı anlaşılmakta olup, öncelikle belirtilen bu olgu kapsamında borcun sona erip ermediği hususunun açıklığa kavuşturulması ve varılacak sonuç çerçevesinde tarafların diğer iddia ve savunmalarına göre karar verilmesi gerekeceği açıktır.

Bilindiği ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 131. maddesinde işaret edildiği üzere; asıl borç ifa ya da diğer bir sebeple sona erdiği takdirde, rehin, kefalet, faiz ve ceza koşulu gibi buna bağlı hak ve borçlar da sona ermiş olur, keza aynı yasanın 132. maddesinde " Borcu doğuran işlem kanunen veya taraflarca belli bir şekle bağlı tutulmuş olsa bile borç, tarafların şekle bağlı olmaksızın yapacakları ibra sözleşmesiyle tamamen veya kısmen ortadan kaldırılabilir." düzenlemesine yer verilmiş olup, benzer düzenlemelere 818 sayılı Borçlar Kanunu'nda da yer verilmiştir.

Eldeki bu davada, davacı; Şahinbey Belediye Başkanlığına hitaben yazdığı 18.01.2010 kayıt tarihli dilekçesi ile "Nüve Konut Projesi kapsamında, Belediyeniz ile tarafım arasında imzalanmış olan Arsa Tahsis Sözleşmesi, Yargıtay 13. Hukuk Dairesinin 2008/6366 E. 2008/11883 K. sayılı ilamı ile hukuken geçersiz sayılmıştır. Bu karar doğrultusunda Gaziantep 4. Asliye Hukuk Mahkemesinin 20.11.2008 tarih 2008/206 E. , 2008/552 K. sayılı ilamda, 20.10.2008 tarihli bilirkişi raporu ile asıl alacağı belirlenen değer artış oranı eklenerek davacıya ödeme yapılması gerektiği yönünde karar verilmiştir. Buna göre ... sayılı ilamının emsal kabul edilerek, Belediyenize yapmış olduğum ödeme tutarının, 20.10.2008 tarihli bilirkişi raporu ile belirlenen değer artış oranına göre hesaplanmasını ve belirlenen tutarın tarafıma ödenmesini arz ederim. " şeklinde talepte bulunmuş, buna göre de kendisine davalı belediye tarafından ödeme yapılmış olup, davacının yapılan ödemeyi olduğu gibi kabul ettiği, ödeme esnasında ise herhangi bir ihtirazi kayıt ileri sürmediği, taraflar arasında yapılan tarih içermeyen ibraname ile davacının arsa tahsis sözleşmesinden kaynaklı

Şahinbey Belediyesinden hiçbir hak ve alacağıının kalmadığının kayıt altına alındığı anlaşılmaktadır. Bu haliyle davacının talebine uygun yapılan ödemenin ve ödeme sonrası yapılan ibranamenin 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 131. ve 132. maddesinde işaret edilen ve borcu sona erdiren hukuksal olguları içerdiği sonucuna varılmaktadır. Davacı, ödemenin ve düzenlenen ibranamenin irade fesadı ve baskı ile yapıldığına ilişkin iddiasını da ispatlayabilmiş değildir. Hal böyle olunca davanın reddine karar verilmesi gerekirken, yanılığılı değerlendirme ile davanın kabulüne dair karar verilmiş olması usul ve kanuna aykırı olduğundan, Adalet Bakanlığının yerinde görülen kanun yararına temyiz talebinin kabulü gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, Adalet Bakanlığının HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrasına dayalı kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 09/11/2021 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2021/7120

KARAR NO : 2021/11030

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : GAZİANTEP 3. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
TARİHİ : 14/07/2020
NUMARASI : 2019/259 E. -2020/229 K.
DAVA TARİHİ : 24/04/2015
DAVACI : SÜLEYMAN FIRAT VEK. AV. AHMET ERKAN
DAVALI : ŞAHİNBEY BELEDİYE BAŞKANLIĞI
VEK. AV. HASAN İLKER KURT

Taraflar arasındaki alacak davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın kabulüne yönelik olarak verilen ve miktar itibarıyla kesin olan hükmün, Adalet Bakanlığınca kanun yararına bozulması istenilmekle; temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra, dosya içerisindeki bütün kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı, dar gelirli ailelere konut edindirmesi kapsamında davalı belediye ile aralarında sözleşme düzenlendiğini, arsa tahsis yapıldığını, satış bedelinin taksitler halinde ödendiğini, tahsis kararının iptal edildiğini, imar planı değişikliği ile ifanın imkansız hale geldiğini, arsa tahsis imkansız hale gelince davalının sözleşmeyi geçersiz sayarak 20.02.2010 tarihinde dilekçesini irade fesadı ve baskı ile alarak ödediği bedeli iade ettiğini ileri sürerek; arsanın rayiç değerinin tahsiline karar verilmesini istemiş, 30/05/2017 tarihli dilekçesi ile talebini 80.000,00TL'ye yükseltmiştir.

Davalı, davacının arsa tahsisinin iptal olmasına müteakip ödemiş olduğu bedelin tarafına ödenmesini talep ettiğini ve kendisine ödeme yapıldığını savunarak davanın reddini dilemiştir.

Mahkemece; davanın reddine dair verilen ilk karar, davacı vekilinin istinaf başvurusu üzerine Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine dair verilen karara yönelik Yargıtay (kapatılan) 13. Hukuk Dairesince 6745 sayılı Kanunun 12. maddesiyle 775 sayılı Gecekondu Kanununa eklenen geçici 10. madde düzenlemesinin Anayasa Mahkemesince iptal edildiğinden söz edilip davadan önce ödeme olgusu olup olmadığı var ise bunun borcu sona erdirip erdirmedeği hususuna da atıf yapılarak bu ve diğer hususlar yönünden araştırma bozması yapılmış, mahkemece davanın kısmen kabulüne karar verilmiş, bu kararın davalı tarafından temyizi üzerine kararın miktar itibarıyla kesin olması nedeniyle Dairece temyiz dilekçesinin reddine karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 28/09/2021 tarihli yazısında; davacının, "ibraname" başlıklı tarihsiz dilekçesi ile "Nüve Projesi kapsamında, Belediyeniz ile tarafım arasında imzalanmış olan Arsa Tahsis Sözleşmesinin geçersiz olması nedeniyle, Gaziantep 4. Asliye Hukuk Mahkemesinin 20.11.2008 tarih 2008/206 Esas 2008/552 Karar sayılı ilamına dayanak olan bilirkişi raporu doğrultusunda, ödemiş olduğum tutara uygulanacak değer artış oranına göre hesaplama yapılması ve belirlenen tutarın tarafıma ödenmesi konusundaki Belediyenize yapmış olduğum 18.01.2010 tarihli başvuru üzerine; başvuru tarihi itibarıyla 1.960,27 TL asıl alacak 903,15 TL değer artış oranı hesaplanmıştır. Arsa tahsis sözleşmesinden kaynaklı, Belediyenize ödemiş olduğum 1.960,27 TL anapara ve 903,15 TL değer artış oranı olmak üzere toplam 2.863,42 TL 19.01.2010 tarihinde nakden eksiksiz olarak tarafıma ödenmiştir. Arsa tahsis sözleşmesinden kaynaklı Şahinbey Belediyesinden hiçbir hak ve alacağım kalmamıştır." şeklinde talepte bulunduğu, buna göre de kendisine davalı belediye tarafından

ödeme yapıldığı, davacının yapılan ödemeyi olduğu gibi kabul ettiği, ödeme esnasında ise herhangi bir ihtirazi kayıt ileri sürmediği, hal böyle olunca davanın reddine karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek, kararın, 6100 sayılı HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Dava, taraflar arasında yapılan arsa tahsis sözleşmesi ve bilahare belediye meclisinin arsa tahsislerinin iptaline yol açan kararı ile ifanın imkansız hale gelmesinden kaynaklı rayiç değer tahsil isteğine ilişkin olup, tahsisi yapılan arsa satış bedelinin davacı tarafından taksitler halinde davalı belediyeye ödendiği hususunda taraflar arasında ihtilaf bulunmamaktadır. Dosya kapsamı ile davadan önce davalı belediye tarafından davacıya ödeme yapıldığı anlaşılmakta olup, öncelikle belirtilen bu olgu kapsamında borcun sona erip ermediği hususunun açıklığa kavuşturulması ve varılacak sonuç çerçevesinde tarafların diğer iddia ve savunmalarına göre karar verilmesi gerekeceği açıktır.

Bilindiği ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 131. maddesinde işaret edildiği üzere; asıl borç ifa ya da diğer bir sebeple sona erdiği takdirde, rehin, kefalet, faiz ve ceza koşulu gibi buna bağlı hak ve borçlar da sona ermiş olur, keza aynı yasanın 132. maddesinde "Borcu doğuran işlem kanunen veya taraflarca belli bir şekle bağlı tutulmuş olsa bile borç, tarafların şekle bağlı olmaksızın yapacakları ibra sözleşmesiyle tamamen veya kısmen ortadan kaldırılabılır." düzenlemesine yer verilmiş olup, benzer düzenlemelere 818 sayılı Borçlar Kanunu'nda da yer verilmiştir.

Eldeki bu davada, davacı; Şahinbey Belediye Başkanlığına hitaben yazdığı 25.03.2010 kayıt tarihli dilekçesi ile "Nüve Konut Projesi kapsamında, Belediyeniz ile tarafım arasında imzalanmış olan Arsa Tahsis Sözleşmesi, Yargıtay 13. Hukuk Dairesinin 2008/6366 E. 2008/11883 K. sayılı ilamı ile hukuken geçersiz sayılmıştır. Bu karar doğrultusunda Gaziantep 4. Asliye Hukuk Mahkemesinin 20.11.2008 tarih 2008/206 E. , 2008/552 K. sayılı ilamda, 20.10.2008 tarihli bilirkişi raporu ile asıl alacağı belirlenen değer artış oranı eklenerek davacıya ödeme yapılması gerektiği yönünde karar verilmiştir. Buna göre ... sayılı ilamının emsal kabul edilerek, Belediyenize yapmış olduğum ödeme tutarının, 20.10.2008 tarihli bilirkişi raporu ile belirlenen değer artış oranına göre hesaplanmasını ve belirlenen tutarın tarafıma ödenmesini arz ederim. " şeklinde talepte bulunmuş, buna göre de kendisine davalı belediye tarafından ödeme yapılmış olup, davacının yapılan ödemeyi olduğu gibi kabul ettiği, ödeme esnasında ise herhangi bir ihtirazi kayıt ileri sürmediği, taraflar arasında yapılan tarih içermeyen ibraname ile davacının arsa tahsis sözleşmesinden kaynaklı Şahinbey Belediyesinden hiçbir hak ve alacağının kalmadığının kayıt altına alındığı anlaşılmaktadır. Bu haliyle davacının talebine uygun yapılan ödemenin ve ödeme sonrası yapılan ibranamenin 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 131. ve 132. maddesinde işaret edilen ve borcu sona erdiren hukuksal olguları içerdiği sonucuna varılmaktadır. Davacı, ödemenin ve düzenlenen ibranamenin irade fesadı ve baskı ile yapıldığına ilişkin iddiasını da ispatlayabilmiş değildir. Hal böyle olunca davanın reddine karar verilmesi gerekirken, yanılığılı değerlendirme ile davanın kabulüne dair karar verilmiş olması usul ve kanuna aykırı olduğundan, Adalet Bakanlığının yerinde görülen kanun yararına temyiz talebinin kabulü gerekmektedir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, Adalet Bakanlığının HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrasına dayalı kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 09/11/2021 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2021/7043

KARAR NO : 2021/12881

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : KONYA BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ 5. HUKUK DAİRESİ

TARİHİ : 12/04/2021

NUMARASI : 2021/593-2021/604

DAVACI : TÜRKİYE EMLAK KATILIM BANKASI A.Ş.
VEK. AV. FATMA YOLERİ BAYAR

DAVALI : BURHAN CEYLAN

İLK DERECE

MAHKEMESİ : KONYA 2. TÜKETİCİ MAHKEMESİ

TARİHİ : 09/02/2021

NUMARASI : 2020/1050-2021/117

Taraflar arasındaki hakem heyeti kararına itiraz davasının mahkemece yapılan yargılaması neticesinde davanın reddine dair kesin olarak verilen hükmün Adalet Bakanlığınca kanun yararına bozulması istenilmekle; temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra, dosya içerisindeki kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı, banka müşterisi olan davalının 13.03.2020 tarihli Konut finansman sözleşmesi kapsamında 300.000,00-TL tutarında kredi kullandığını, kendisinden 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkındaki Kanunun Finansal Tüketici hakkında düzenlemeleri dikkate alınarak, 2020/7 sayılı Finansal Tüketicilerden Alınacak Ücretlere İlişkin Usul ve Esaslar Hakkındaki Tebliğ ile belirlenen 1.500,00-TL tahsis ücreti tahsil edildiğini, davalının kredisini kullandıktan sonra Selçuklu Kaymakamlığı Hakem Heyetine başvurduğunu, kendisinden tahsil edilen ücretin iadesini talep ettiğini, hakem heyetinin tüketicinin talebinin kabul ettiğini belirterek usul ve yasaya aykırı olan hakem heyeti kararının iptalini talep etmiştir.

Davalı, cevap vermemiştir.

Mahkemece; davalıya kredi sözleşmesi gereğince kredi kullandırıldığı, kredi tahsis ücretinin alınmasını içeren poliçelerin tamamen güçlü durumda bulunan bankanın insiyatifinde olmak üzere genel işlem şartı olarak davalıya dikte edildiği, tüketicinin poliçe içeriğine müdahale edemediği, poliçe klozunun salt kredi kullanmak isteyen tüketici ile müzakere edilmeden imzalandığı, tüketicinin yeterince aydınlatılmadığı, aydınlatıldı ise de aksi ispat yükü kendisinde olan davacı Banka tarafından bu hususun ispat edilemediği, söz konusu genel işlem şartını sadece kredi kullanabilmek için başvuruda bulunan davalı tüketici tarafın itiraz ederek kaldırma imkanının bulunmadığı, "kredi tahsis ücretinin" yönetmelikle

bankanın en çok binde beş oranında Bankalar tarafından tüketiciden tahsil edilebileceğinin düzenlendiği ancak her alacak hakkının talep hakkını da içermediği, aydınlatma yükümlülüğü yerine getirilmeden tahsis edilen ücret bakımından haksız şart ihtiva eden alacağın talep hakkından yoksun olduğu, tüketiciden kredi tahsis ücreti adı altında yapılan kesinti hakkında aydınlatma yükümlülüğünün yerine getirildiğine ilişkin davacı vekili tarafından gerek tüketici hakem heyeti dosyasına gerekse dosya muhteviyatına herhangi bilgi ve belgenin de sunulmadığı, tüketici aleyhine belirsiz bir borçlanmanın söz konusu olamayacağı, tüketiciden tahsil edilen 1.500,00-TL kredi tahsis ücreti tahsil edilen ücretin usule ve yasaya aykırı olduğu, kullanılan kredi ile ilgili ve ilişkili kesintiler olmadığı gerekçesiyle davanın reddine, Selçuklu İlçe Tüketici Hakem Heyeti Başkanlığının 23/11/2020 tarih ve 042420200003164 sayılı kararının onanmasına, dair kesin olarak karar verilmiştir. Söz konusu karar davacı tarafından istinaf edilmiş, mahkemece, 25.02.2021 tarihli ek kararlar davacının istinaf dilekçesinin reddine karar verilmiş, bu kez davacı tarafından ek karar istinaf edilmiştir.

Konya Bölge Adliye Mahkemesi 5.Hukuk Dairesi'nin 12.04.2012 tarihli ve 2021/593 Esas ve 2021/604 Karar sayılı ilamı ile istinaf başvurusunun reddine dair ek kararın usul ve esas yönünden hukuka uygun bulunduğundan davacı vekilinin istinaf başvurusunun HMK'nın 353/1-b.1 maddesi gereğince esastan reddine karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 23/09/2021 tarihli yazısında; 6502 sayılı Kanuna göre çıkarılan 07.03.2020 tarih 31061 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası tarafından hazırlanan söz konusu Tebliğde tahsis ücretinin alınabileceği belirtilmiş olup, somut olayda kredi sözleşmesinin Tebliğin yürürlüğe girdiği tarihten sonra düzenlendiği anlaşıldığından, mahkemece yazılı şekilde karar verilmiş olmasının usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek; kararın, 6100 sayılı HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Dava, taraflarca imzalanan konut kredisi kapsamında davalıdan tahsil edilen kredi tahsis ücretinin iadesine karar veren tüketici hakem heyeti kararının iptali istemine ilişkindir. Uyuşmazlık, 6502 sayılı yasa döneminde imzalanan 13.03.2020 tarihli konut kredisi sözleşmesi kapsamında davalıdan 1.500,00-TL kredi tahsis ücretinin alınıp alınmayacağı noktasında toplanmaktadır.

6502 Sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanununun 4/3 fıkrasına göre "...Bankalar, tüketici kredisi veren finansal kuruluşlar ve kart çıkaran kuruluşlar tarafından tüketiciye sunulan ürün veya hizmetlerde ise tüketiciden faiz dışında alınacak her türlü ücret, komisyon ve masraf türleri ile bunlara ilişkin usul ve esaslar Bakanlığın görüşü alınarak bu Kanunun ruhuna uygun olarak ve tüketiciyi koruyacak şekilde Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası tarafından belirlenir." düzenlemesi getirilmiştir.

Bu yasal mevzuata dayalı olarak Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu 03.10.2014 tarih 29138 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren Finansal Tüketicilerden Alınacak Ücretlere İlişkin Usûl Ve Esaslar Hakkında Yönetmelik düzenlemesi yapmış ve Finansal Tüketicilerden Alınacak Ücretlere İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin "Tüketici ve konut finansmanı kredilerine ilişkin ücretler" başlıklı 10. maddesinin 1. fıkrasında; "Finansal tüketicilere kullanılacak krediler için kredi ihtiyacının karşılanmasına olanak sağlayan sistemin işletilmesi ve operasyonel süreçlerin yönetilmesi amacıyla alınan tahsis ücreti dışında, istihbarat ücreti, kredi işlem fişi ücreti,

ödeme planı değiştirme ücreti, değişken taksitli ödeme planı ücreti gibi her ne ad altında olursa olsun başkaca bir ücret alınmaz. Kredi tahsis ücreti, kullanılan kredi anaparasının binde beşini geçemez....."denilmiştir.

Yine 6502 sayılı Kanuna dayanılarak çıkartılan 07.03.2020 tarih 31061 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe Finansal Tüketicilerden Alınacak Ücretlere İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Tebliğ'in "Tüketici ve konut finansmanı kredilerine ilişkin ücretler" başlıklı 10 uncu maddesinin birinci fıkrasında; "Finansal tüketicilere kullanılacak krediler için kredi ihtiyacının karşılanmasına olanak sağlayan sistemin işletilmesi ve operasyonel süreçlerin yönetilmesi amacıyla alınan tahsis ücreti dışında, istihbarat ücreti, kredi işlem fişi ücreti, ödeme planı değiştirme ücreti, değişken taksitli ödeme planı ücreti gibi her ne ad altında olursa olsun başkaca bir ücret alınmaz. Kredi tahsis ücreti, kullanılan kredi anaparasının binde beşini geçemez....."denilmiştir.

6502 sayılı Kanuna göre çıkarılan 03.10.2014 tarih 29138 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu tarafından hazırlanan söz konusu Yönetmelik'te ve 6502 sayılı Kanuna göre çıkarılan 07.03.2020 tarih 31061 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe Finansal Tüketicilerden Alınacak Ücretlere İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Tebliğ'de tahsis ücretinin alınabileceği belirtilmiş olup, somut olayda kredi sözleşmesinin Yönetmeliğin ve Tebliğin yürürlüğe girdiği tarihten sonra 13/03/2020 tarihinde imzalandığı, bu anlamda davalıdan binde beş oranında kredi tahsis ücretinin alınmasının usul ve yasaya uygun olduğu anlaşılmaktadır. O halde mahkemece, yukarıda açıklanan yasal düzenlemeler çerçevesinde davanın kabulüne karar verilmesi gerekirken yanılğılı değerlendirme ile yazılı şekilde davanın reddine karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırı olduğundan Adalet Bakanlığı'nın bu yöne ilişen kanun yararına bozma isteminin kabulü gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrasına dayalı kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının **Adalet Bakanlığına gönderilmesine**, 13/12/2021 tarihinde oy birliği ile karar verildi.